

Březen

Divadelní zpravodaj >>> 109. sezóna 2018/2019

KOMEDIÍ ROKU JE Z POSTELE DO POSTELE

LAJKA ANEB MALÁ SCÉNA PLNÁ HAFÍKŮ

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ V ČESKÉ PREMIÉŘE

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA *Fanda* ZVÝHODNĚNÉ / ZDARMA VSTUPNÉ PRO ČLENY VĚRNOSTNÍHO KLUBU
★ GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Březen

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	1.	19:00	LÁSKYPLNÝ DIVADELNÍ BÁL	
			Ples pro předplatitele a diváky s vyhlášením nejoblíbenějších herců VČD roku 2018, jenž se tentokrát ponese v duchu romantické komedie Zamilovaný Shakespeare. K tanci zahraje JK Band a PartyLeaders, uvidíte ukázky ze StarDance v podání J. Dvořáka a L. N. Návorkové, předtančení TK Chvaletice, mistrů ČR ve standardních formacích, vystoupení vicemistrů světa 2018 v latinsko-amerických tancích J. Bělohávk a J. Boháčové a mnoho dalšího. Moderují J. Ondrušková s J. Láskou a P. Janečková s L. Špinerem.	
SOBOTA	2.	19:00	REPREZENTAČNÍ PLES MĚSTA PARDUBICE	
			Ples statutárního města Pardubice, kterým bude provázet A. Hemala. K tanci zahraje orchestr Pirate Swing Band. Jako hlavní host večera zazpívá M. Absolonová.	
ÚTERÝ	5.	10:00	TANČÍRNA KONEC 11:40 →	ŠK
		19:00	OPORY SPOLEČNOSTI KONEC 21:15	A
STŘEDA	6.	10:00	MIKVE	D
		19:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE KONEC 21:40	B
ČTVRTEK	7.	19:00	M. Krobot / BRIAN	Q
			Skutečné události ze života legendárního „Stouna“ se staly inspirací pro nový text M. Krobot. Hrají J. Plesl, D. Novotný, H. Čermák a další. Režie M. Krobot. Dejvické divadlo, Praha	
PÁTEK	8.	19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE KONEC 21:25 DERNIÉRA ↩ str. 22	
SOBOTA	9.	16:00	HODINA ZPĚVU – VE ZVĚŘINCI	
			Interaktivní koncert pro děti, v němž zazní písně jako Když se zamiluje kůň, Datel, Zajíc na bobku a jiné. Účinkuje J. Uhlíř.	
NEDĚLE	10.	19:00	L. Shue / CIZINEC EPILOG ★	
			Vtipná i dojemná hra o zdánlivě bezmocném nýmandovi, který se vlivem okolností stává hrdinou. Hrají M. Písařík, Z. Maryška, V. Čermák Macková a další. Režie K. Dušková. Divadlo Na Fidlovačce, Praha	

ÚTERÝ	12.	19:00	KVÍTEK Z HORRRORU	KONEC 21:30	M
ČTVRTEK	14.	18:00	KRÁL JELENEM	KONEC 20:30	Z
PÁTEK	15.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30	
SOBOTA	16.	18:00	MIKVE		U
NEDĚLE	17.	19:00	G. Puccini / BOHÉMA		
Jedna z nejznámějších operních stálíc na světových jevištích. Režie L. Keprtová. Divadlo F. X. Šaldy Liberec / Mezinárodní festival Pardubické hudební jaro 2019					
ÚTERÝ	19.	19:00	AŽ NA VĚKY	KONEC 21:20	ZADÁNO
STŘEDA	20.	18:00	OPORY SPOLEČNOSTI	KONEC 20:15	N
ČTVRTEK	21.	19:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	KONEC 21:40	C
PÁTEK	22.	10:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG
		19:00	MIKVE		H
SOBOTA	23.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	I. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	24.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	II. PREMIÉRA	P2
ÚTERÝ	26.	17:00	KRÁL JELENEM	KONEC 19:30	L
STŘEDA	27.	10:00	K. Plešková – W. Shakespeare / JEŠTĚ SE POTKÁME		ŠK
Příběh z divadelního zákulisí o nových začátcích, samotě a touze po skutečné lásce. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
		17:30	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	KONEC 20:10	S
ČTVRTEK	28.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ		
PÁTEK	29.	8:30	V. Peška / KÁŤA A ŠKUBÁNEK		ŠK
Veselé i napínavé příběhy dvou nerozlučných kamarádů. Režie V. Peška. Divadlo D5, Praha					
		10:30	KÁŤA A ŠKUBÁNEK		ŠK
		19:00	M. Camoletti / STARÁ LÁSKA NEREZAVÍ		
Francouzská situační komedie. Manželé netrpělivě čekají na ukončení rozvodového řízení, aby mohli začít žít s novými, mladšími partnery. Pořád však obývají společný byt... Hrají I. Máchová, E. Dohnalová, D. Gránský, M. Sochor a F. Slováček jr. Režie H. Gregorová. Divadélko Radka Brzobohatého, Praha					
SOBOTA	30.	18:00	PUTOVNÍ DUŠE K – JAROSLAV DUŠEK A HOSTÉ		
Beseda J. Duška s bylinkářem V. Vytáskem a hudebníkem T. Kočkem. Součástí bude koncert T. Kočka & ORCHESTRU . Představení se uskuteční v rámci 6. ročníku benefičních akcí Národní rady osob se zdravotním postižením ČR s podtitulem Přístupné divadlo .					
NEDĚLE	31.	15:00	V. Peřina / KOMÁŘI SE ŽENILI aneb Ze života obtížného hmyzu		Pn
Patříčně bláznivá (a přitom pohádkově laděná) komedie o komárovi Zdendovi, který se vydává do světa zachránit unesenou nevěstu. Pomáhají mu při tom hmyzí přátelé z řad krvesajného hmyzu. Inscenátoři tentokrát sáhli po prostředcích divadla masek kombinovaných s filmovými projekcemi. Režie T. Dvořák. Naivní divadlo Liberec					

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ	4.	19:00	D. Košťák / LAJKA	PREMIÉRA str. 20–21 <i>Fanda</i>	
			Komedie o pejscích, ale také výpověď němé tváře, z níž lidé udělali obětího voříška. Hrají V. Malá, R. Chvalová, M. Sikorová, T. Lněnička a A. Postler. Režie A. Skala. Uvádíme v rámci cyklu INprojekty .		
STŘEDA	6.	18:00	GEORGE KAPLAN	KONEC 19:35 	N3
PÁTEK	8.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 9:50 	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 11:20 	ŠK
NEDĚLE	10.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40	
ÚTERÝ	12.	9:00	K. Plešková / STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI		ŠK
		10:30	STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI		ŠK
STŘEDA	13.	19:00	POSLEDNÍ DŮVOD PROČ SE NEZABÍT	EPILOG 	
			Bizarní kabaret o tom, že život škodí vám i lidem ve vašem okolí. Hrají T. Dianiška, B. Kubátová a J. Albrecht. Režie F. X. Kalba. Divadlo pod Palmovkou, Praha		
ČTVRTEK	14.	19:00	PALEŤÁCI / IMPROSHOW		
			Zábavná show, o jejímž průběhu rozhodují sami diváci. Herci odehrají krátké improvizací hry na diváky zadaná témata. Vše vzniká spontánně přímo na místě, proto je velká zábava vše sledovat. Přijďte si zlepšit náladu.		
NEDĚLE	17.	15:00	B. Šimková / ČERT A KÁČA		
			Klasická pohádka na motivy B. Němcové s řadou písniček a veselých scének. Režie M. Pokorný. Divadelní agentura Praha		
		17:00	ČERT A KÁČA		
PONDĚLÍ	18.	8:30	ČERT A KÁČA		ŠK
		10:00	ČERT A KÁČA		ŠK
ÚTERÝ	19.	19:00	BEZ KOSTÝMU	 str. 23 <i>Fanda</i>	
			Setkání s herci a jejich hosty – neformálně a s humorem. Moderátorka J. Uherová si do své zábavné talk show tentokrát pozvala kapelu Kosteam sdruženou okolo ekonomického náměstka VČD B. Kosa , s níž zazpívají D. Novotná , M. Sikorová a J. Ondrušková .		
STŘEDA	20.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 9:50 	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 11:20 	ŠK
ČTVRTEK	21.	19:00	GEORGE KAPLAN	KONEC 20:35 	M2
PÁTEK	22.	19:00	T. Novotný / KDE JE ANDRIUS? aneb Smutný příběh z Litvy		
			Jednoaktovka plná nekorektního humoru. Hrají L. Udržal, T. Novotný, L. Marek a K. Sedláková nebo V. Příhodová. Jako bonus bude uvedena i absurdně-černohumorná jednoaktovka Prasklá hřídel u sifonu. Divadlo Trí, Pardubice		

NEDĚLE	24.	19:00	W. A. Mozart – G. Rossini / FIGARO aneb Svatba Lazebníka Sevillského		
Operní představení studentů pěveckého oddělení Konzervatoře Pardubice . Režie M. Tarant.					
PONDĚLÍ	25.	19:00	FIGARO aneb Svatba Lazebníka Sevillského		
STŘEDA	27.	18:00	GEORGE KAPLAN	KONEC 19:35	↔
ČTVRTEK	28.	19:00	LAJKA	↩ str. 20–21	

X₁K₂

POEDIUM V KLUBU

SOBOTA	9.	19:00	THE REST IS SILENCE...	PREMIÉRA	↩ str. 18–19
W. Shakespeare v překladech J. Joska. Poetický večer Sonetů, Romea a Julie i dalších shakespearovských postav, a také osobních vzpomínek na J. Joska. Účinkují J. Ondrušková, J. Láska, M. Przebinda a J. Š. Svěrák. Připravil M. Przebinda.					
ÚTERÝ	26.	19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 20:50	<i>Fanda</i>
ČTVRTEK	28.	10:00	THE REST IS SILENCE...		ŠK

VČD NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	7.	19:00	RASPUTIN	CHRUDIM (DIVADLO K. PIPPICHA)	CH
SOBOTA	9.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	TÁBOR	
STŘEDA	13.	19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	ŽAMBERK	
PONDĚLÍ	18.	19:00	UŽ RÁNO ZAČAL VEČÍREK	HRADEC KRÁLOVÉ (DIVADLO DRÁK)	
SOBOTA	30.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	NOVÝ JIČÍN	
NEDĚLE	31.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	PROSTĚJOV	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields / VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	↩ str. 8–9
Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Gejzír bláznivých, mnohdy doslova krkolomných situací se odehrává nejen v bance, ale třeba i ve sklápěcí posteli, či dokonce ve větracím potrubí. Chybět však nebude ani pořádná love story a hudební hity rock'n'rollové éry minulého století. Hrají L. Špiner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.	

POPISKY JEDNOTLIVÝCH INSCENACÍ NALEZNETE NA NÁSLEDUJÍCÍ STRANĚ →

HRAJEME:

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY II ANEB BAROKO PRO OKO

Druhý díl dobrodružné cesty, při které objevujeme pestrý svět hudby a její vývoj! S muzikanty Komorní filharmonie Pardubice hrají V. Malá a M. Mejzlík. Režie J. Uherová.

T. Stoppard – M. Norman – L. Hall ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob, jemuž se nedaří psaní hry na objednávku. Nečekaná láska však vyvolá gejzír inspirace... Předlohou hry je veleúspěšný film oceněný sedmi Oscary. V hlavních rolích J. Ondrušková a J. Láska. Režie P. Novotný.

F. Sonntag / GEORGE KAPLAN

Špiónážní komedie o jméně, které by mohlo změnit svět, a slepici, která by mohla zachránit lidstvo. Hrají P. Janečková, Š. Fingerhutová, M. Sikorová, J. Musil a M. Němec. Režie L. Dušková.

H. Galron / MIKVE

Příběhy osmi žen a odhalování jejich tajemství, která vedou k neodvratnému konci. Hra má i přes svou silnou emocionálně-etickou apelaci velkou dávku odlehčujícího nadsledu a humoru. V hlavních rolích J. Janoušková a P. Janečková. Režie K. Dušková.

C. Gozzi / KRÁL JELENEM

Bláznivě pohádková veselohra o lásce, zášti, touze po moci, chamtivosti a jiném lidském dychtění. V hlavních rolích M. Němec, L. Špíner, M. Sikorová, R. Chvalová a A. Postler. Režie M. Pecko.

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nelítostná komedie líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu... Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný.

R. Bean / AŽ NA VĚKY

Milostný příběh dvou propletených životů v průběhu jednoho půlstoletí. Hrají Z. Bittlová, P. Janečková, Š. Fingerhutová, L. Frej j. h., J. Pejchal a J. Láska. Režie R. Lipus.

H. Ibsen / OPORY SPOLEČNOSTI

Příběh ze života vysoce postavených, jejichž lež může mít hodně dlouhé nohy, ale když klopýtne, pád je prudký. V hlavních rolích M. Němec, P. Janečková, V. Malá a P. Borovec. Režie D. Šiktanc.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láska. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn

str. 16–17

Z POSTELE DO POSTELE

Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

P. Abraham / RASPUTIN

Příběh ruského mystika, ambiciózního muže, jenž toužil po slávě a uznání. Víc než polovina Rasputinova života je zahalena temnotou a jeho smrt se stala legendou. Vydejme se společně na dvůr cara Mikuláše II. a pokusme se ten závoj tajemství alespoň částečně poodhrnout... V titulní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

P. Abraham / TANČÍRNA

Taneční sál jako místo, kde se lidé setkávají, seznamují, baví a kde se protínají jejich osudy s českými i světovými dějinami. Tanec k počtu 100. výročí vzniku Československé republiky. Hrají P. Janečková, J. Janoušková, Š. Fingerhutová, M. Sikorová, M. Němec, M. Mejzlík, J. Musil, J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie P. Novotný.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu. Nedílnou součástí originální retrokomedie plné nadsázky i nostalgie je dobová „pop music“, vysílání Československé televize a odborný pohled na psychický vulkanismus. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

V. Hradská / COMMEDIA FINITA

Úchvatná i složitá osobnost E. Destinnové ve vzpomínkách čtyř žen z jejího života. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, J. Ondrušková a Š. Fingerhutová. Režie P. Novotný.

H. Ashman – A. Menken KVÍTEK Z HORRRORU

Muzikálová komedie o velké lásce a zpívající masožravce. V zapadlém květinářství vypěstují neznámý druh rostliny, která postupně nabývá gigantických rozměrů. Úspěch si ale žádá oběti, a to doslova! V hlavních rolích M. Sikorová a P. Borovec. Režie P. Gazdík.

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská JISTĚ, PANE MINISTŘE

Divadelní verze kultovního britského sitcomu. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

Kunětická hora

JIŽ NABÍZÍ LETNÍ PŘEDSTAVENÍ A KONCERTY

1. února jsme spustili předprodej vstupenek na letošní představení a koncerty v amfiteátru na Kunětické hoře. Shánět místa na tituly pod širým nebem s takovým předstihem, navíc když venku stále ještě vládne zima, by se mohlo zdát předčasné, ale až přijdou slunné dny s teplými nocemi, může být na koupi vstupenek už pozdě, neboť o květnové a červnové večery pod hradem je již nyní velký zájem, který s blížícím se létem jen narůstá. Spornou výhodou včasného nákupu je současná nabídka skutečně luxusních míst vpředu a ve středovém sektoru, která jsou později velmi často beznadějně vyprodána.

Letos se do tohoto magického prostoru znovu navrátí veleúspěšná pohádková inscenace pro celou rodinu **KRÁSKA A ZVÍŘE** s Veronikou Čermák Mackovou a Josefem Láskou v titulních rolích. Režisér Petr Novotný si k inscenování Hrubínova romantického díla přizval Michala Hružu, jenž do hry složil scénickou hudbu a napsal písně, které sám i nazpíval (nahrávka je k dostání na CD i USB flash disku). O úspěchu naší „Krásky“ svědčí dvojnásobné vítězství v divácké anketě o nejoblíbenější inscenaci roku – zabodovala v letech 2016 a 2017, kdy se stala i nejnavštěvovanějším titulem Východočeského divadla. Kunětická hora ji v létě nabídne **24., 25. a 31. května a 1., 2., 13., 14. a 15. června** tradičně od 20.30 hodin. Přestože ani druhý titul nebude na Kunětické hoře novinkou, věříme, že si své diváky opět najde.

Bláznivou komedií **KRÁL JELENEM**, která se rovněž nese v pohádkovém duchu, zde vloni inscenoval režisér Marián Pecko, jenž na plenérovém jevišti zhmotnil děj textu slavného barokního komediografa Carla Gozziho, jehož veselohra pojednává o lásce, zášti, touze po moci, chamtivosti a jiném lidském dychtění. Zárukou skvělé zábavy je nejen jméno osobitého režiséra, mimořádně humorné situace a exotický námět, ale v neposlední řadě i obsazení hlavních rolí, které ztvárňují Milan Němec, Ladislav Špiner a Martina Sikorová, a živá kapela. Reprízy jsou naplánovány na **20., 21., 22., 28., 29. a 30. června** rovněž od 20.30 hodin.

Vedle divadelních představení amfiteátr pod hradem nabídne i dva koncerty. Těšit se můžete na zpěváka a skladatele **ROBERTA KŘEŠTANA** s bluegrassovou skupinou **DRUHÁ TRÁVA** (10. června od 20.00 hodin) a kapelu **QUEENIE** (11. června také od 20.00 hodin), která si zakládá na přesném a autentickém pojetí písní Queen, což z ní činí jednu z nejuznávanějších Queen tribute kapel na světě. Precizní ztvárnění písní legendy světového rocku v původních aranžích a tóninách, absolutní technická dokonalost, fyzická podoba a perfekcionismus – to vše Queenie charakterizuje a je důvodem uznání odbornou kritikou i zisku řady ocenění.

RaS

✓ POHLED NA MAGICKOU SCÉNU VESEL OHRY
KRÁL JELENEM, FOTO M. KLÍMA

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ POPRVÉ!

Současné s inscenací hry Mikve ryze dámského obsazení připravujeme taktéž na prkna Městského divadla bláznivou komedii téměř výhradně s pánskou částí souboru. Zatímco hra současné izraelské autorky je českými divadly již spolehlivě prověřená, VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ, za níž stojí trojice mladých britských autorů Henry Lewis, Jonathan Sayer a Henry Shields, se objeví na české scéně poprvé. Když jsme začali uvažovat o jejím uvedení, jednalo se skutečně o nejnovější a zároveň třetí velmi úspěšnou produkci londýnského Mischief Theatre na West Endu. Od její londýnské premiéry v roce 2016 se změnilo pouze to, že ji postupně přibírá do svého repertoáru víc a víc divadel po celém světě. Komedii o bankovní loupeži (v originále skutečně The Comedy About a Bank Robbery) u nás připravuje pardubickému publiku již dobře známý režisér ROBERT BELLÁN. Po režii cooneyovské komedie A je to v pytli! (2013), Ayckbournova Rodinného podniku (2015) a svého Normálního debila (2016), který je stále diváckým hitem na Malé scéně, se můžete těšit na akční lupičskou komedii plnou černého humoru, překvapivých zvratů a skvělé muziky.

Máme právě po zahajovací zkoušce, kdy jsme hercům „Loupež“ představili a poprvé jsme si ji spolu s nimi přečetli. Jaký z toho máš pocit?

Hezký. Že je Velká bankovní loupež vtipná hra, jsem byl přesvědčený hned, když jsem ji četl poprvé. Dokonce jsem u toho dostával záchvaty smíchu, což se mi často nestává. Nicméně tak jako u každé hry prožíval jsem před „první čtenou“ jisté rozzechvlé očekávání a nejistotu, jak postavy ožijí v interpretaci herců. U nové komedie, která ještě nebyla v češtině realizována, o to víc. A byl jsem mile překvapen, že stejně jako já se při čtení zkoušky popadali za břicha také herci, což je dobré znamení a příslib, že by se mohli bavit i diváci.

Čist pravděpodobně nebudeme dlouho, komedie je plná akcí, které zvláště pro některé herce znamenají nejen množství převleků, ale i skutečně akrobatických kousků. Už vyřešení scénografie bylo z hlediska změn prostředí pro tebe a scénografa Nikolu Tempíra velkou výzvou. Nebojíš se, že nás ten optimismus z prvního čtení brzy přejde?

To je jasné, že smích přejde. Čeká nás skutečně ještě hodně práce, než se dostaneme před diváky. A to nejen kvůli převlekům a jistým prvkům akrobacie, ale i technickým oříškům, jako je průlezná ventilace, otáčející se scéna, sklápěcí postel, létající rackové, jezdcí auto, hořící scéna atp. No, když jsem to tak vyjmenoval, malinko jsem znervózněl, pojďme pracovat!

Tak ještě chvíličku: Když jsme začali uvažovat o prvním českém uvedení VBL, tato hra ještě ani nebyla přeložena. Zároveň se části souboru naskytla unikátní příležitost vidět ji v originálním obsazení a produkci Mischief Theatre přímo v Londýně (při příležitosti loňské studijní cesty). Ty sis na ni zajel do Varšavy. Co tě přesvědčilo o tom, že právě tohle je hra, kterou chceš v Pardubicích režimovat?

Jak už jsem říkal, text hry jsem si zamiloval hned, ale váhal jsem, zda do toho jít, či nejlépe kvůli mimořádně úspěšnému, režijně i herecky dokonalému londýnskému originálu. Nechtělo se mi dělat něco, co už dokonale udělal někdo jiný, navíc se souborem ovládajícím herectví stylu Monty Pythonů. Definitivně mne přesvědčila právě až návštěva představení ve Varšavě. Jejich verze nebyla dle mého názoru až tak povedená jako v Londýně, kolegové prominout, a i přesto se diváci královsky bavili. Zjistil jsem, že základní kostra komedie je vtipná a nosná jaksi univerzálně a může fungovat i mimo Londýn, místo svého vzniku. Z toho vzešlo první zásadní rozhodnutí do toho jít. Druhým zásadním rozhodnutím potom bylo nekopírovat, tak jako ve Varšavě, londýnskou variantu, ale pustit se vlastní cestou. Vytvořit originální textovou úpravu odpovídající našemu prostředí a naturelu a pokusit se o zcela nový tvar inscenace.

V anglickém originálu jde o konverzační i situační komedii v jednom, která překypuje množstvím gagů, vtipných situací vršících se ad absurdum. Nic jí není svaté a, jak sami autoři říkají, „vykrádá“ kdejaké klasické dílo. Chtě nechtě jsme se museli mnoha motivů zbavit, ať už kvůli jejich „nepřeložitelnosti“, nebo i kvůli posílení motivů jiných. Co bylo klíčem pro tvoji úpravu? Co jsi případně motivicky posílil a dodal?

Tak předně, jak říkáš, jsem text „zeštíhlil“, s těžkým srdcem se zbavil některých přebujelých montypythonských prvků a soustředil se na příběh hlavních postav v reáliích Velké bankovní loupeže. Ale abych tradiční britské motivy zase tak úplně neochudil, přidal jsem například motiv nejznámější love story z Shakespearovy hry Romeo a Julie, který je dobře znám i běžnému českému divákovi, a dá se tedy účinně parodovat. V mé úpravě se objevily nově i odkazy na filmovou klasiku v oblasti „lupičských“ thrillerů, mafiašských filmů či klasických hororů.

Původní inscenace v Mischief Theatre nabízí efektní pěvecká a taneční čísla, bez kterých se ale samotná komedie hravě obejde. My můžeme slíbit, že se inspirováme podmanivým rock'n'rollem padesátých let minulého století a že i v naší inscenaci diváci uvidí taneční choreografie. Dalším členem týmu je proto choreografka Jana Hanušová, s níž jsi velice nedávno připravil úspěšnou inscenaci Škola základ života v Městském divadle v Mostě.

Jak budou choreografie a hudba v inscenaci fungovat?

Hudba hraje ve většině mých inscenací velkou roli, její výběr je pro mne důležitý. A právě padesátá léta, ve kterých se odehrává Velká bankovní loupež, jsou z tohoto hlediska ideální. V tomto období totiž vznikalo velké množství energií a nápady naplněných megahitů v interpretaci takových borců, jako jsou Elvis Presley, Chuck Berry nebo Little Richard. S pomocí těchto pánů se tak v naší hře budou odehrávat předěly, podkresy nebo přímo celá taneční čísla. A právě Jana Hanušová, se kterou si profesně i lidsky velmi rozumím, je zárukou toho, že například část rock'n'rollové choreografická bude stát za to. Nutno ale dodat, že jelikož se jedná o parodii, v hudbě nejsme omezeni ničím a diváci se dočkají různých žánrů a stylů napříč hudebním spektrem.

Co tě čeká po premiéře ve VČD? Budeš relaxovat, nebo už chystáš někde něco nového?

To druhé. Týden po premiéře mám „zahajovačku“ v Divadle Radka Brzobohatého, kde budu režimovat svou vlastní hru Vinetůůů! V této hře na motivy filmů a knih o slavném apačském náčelníkovi hrají všechny postavy muži, takže například i Ribannu a Nšoči budou ztvárňovat urostlí chlapci. Je to pozůstatek z dob, kdy jsme ve volném čase provozovali s kolegy ze Slovákého divadla Divadlo Parodyje a zakázali si obsazovat herečky. Proč, už si nepamatuji. Pravděpodobně abychom mohli při zkoušení pít burčák, jíst česnekovou pomazánku a vykládat sprosté vtipy. Prostě takový návrat k alžbětinskému divadlu. Jsem zvědav jak tento „alžbětinský návrat“ přijmou pražští herci a diváci. Ale protože, jak známo, většina Pražáků pochází z Moravy, věřím, že dobře.

S našimi herci jsi na Malé scéně nastudoval vlastní hru Normální debil, která se stala velkým pardubickým hitem. Na GRAND Festivalu smíchu jsi četl z připravovaného druhého dílu knihy. Za diváky, kteří byli doslova nadšení, se ptám – nechystáš i divadelní pokračování Normálního debila?

Je pravda, že to čtení v klubovém Poediu, respektive dobře se bavící diváci, mi dalo jakýsi impuls, že bych tu „dvojku“ mohl zrealizovat. Na podzim by měl vyjít druhý díl knihy a na jaře příštího roku třeba divadelní verze. Ale kdo ví, jak to dopadne, ještě nemám dopsanou knihu a vůbec nevím, kde najdu čas na to ji dodělat. Takže přemýšlení o divadelní „dvojce“ zatím nechávám stranou. Ale teď už opravdu musím jít, Velká bankovní loupež se blíží!

AnH

✎ R. BELLAN S DRAMATURGIÍ A HLAVÁČKOU NA PŘEDÁVACÍ PORADĚ SCÉNOGRAFIE VELKÉ BANKOVNÍ LOUPEŽE, FOTO J. SEJKORA

HLAVNÍ CENY GRAND FESTIVALU SMÍCHU ZŮSTALY DOMA!

28. ledna byly v Městském divadle slavnostně rozděny **ceny 19. ročníku GRAND Festivalu smíchu**. Závěrečný **Galavečer smíchu** uváděli **Miroslav Hanuš** a **Jana Ondrušková**. Program večera opět snímala Česká televize, která ho poté v posunutém přímém přenosu odvysílala na programu ČT art (k nalezení je v archivu na webu ČT).

Diváci měli znovu možnost během jednoho týdne zhlédnout sedm nejlepších divadelních komedií, které vznikly v předešlém roce. Další komediální představení zájemce čekala v doprovodném programu – a některá ještě čekají... GRAND Festival smíchu je právě svým zaměřením zcela unikátní, neboť se věnuje výhradně komediálnímu žánru, jenž je na jiných festivalech opomíjen.

Mezi nej kvalitnější komediální inscenace, které se v soutěžním klání utkaly o titul Komedie roku 2018, byly vybrány: drsná komedie ze současnosti o manipulaci a svobodě **Děkujeme, že zde kouříte** ústeckého Činoherního studia, provokativní hra nejen o přiznání

sexuální identity **Sedmé nebe** v podání pražského Divadla pod Palmovkou či situační komedie královéhradeckého Klicperova divadla **Klášteří u ulice aneb To je vražda, hopsala!** Dále se do soutěže zapojily klasická francouzská veselohra o lásce **Falešné našeptávání** uherskohradištského Slováckého divadla, zlínské **Upokojenkyňe**, jež s lehkostí a nenásilným humorem mluví o stáří, osamělosti a bezzubé senilitě, a Molièrův **Lakomec** z Městského divadla Brno.

Náš soubor do souboje o festivalové ceny vyslal anglickou situační komedii **Z postele do postele**.

Soutěžní komedie hodnotila **odborná porota**, která letos zasedala ve složení: recenzentka a předsedkyně činoherní komise Cen Thálie **Jana Paterová**, dramaturgyně Divadla v Dlouhé **Karola Štěpánová**, režisérka **Kateřina Dušková**, dramaturg ČT **Zdeněk A. Tichý** a dramaturg Divadla F. X. Šaldy Liberec **Jiří Janků**. Alternativou odborné poroty byla stejně jako v minulých ročnících **studentská porota** sestavená tentokrát studenty Masarykovy univerzity Brno a JAMU Brno. Své hlasy samozřejmě odevzdávali i sami diváci.

A jak kompletní sčítání hlasů diváků i porotců dopadlo, se dozvíte na protějš straně... RaS

† PRO CENU DIVÁKŮ SI PŘIŠLI ZÁSTUPCI PROTAGONISTŮ VÍTĚZNÉ KOMEDIE P. JANEČKOVÁ A M. NĚMEC.

← HLAVNÍ CENU LETOŠNÍHO ROČNÍKU FESTIVALU PŘEBÍRAL ŘEDITEL VČD P. DOHNAL Z RUKOU MINISTRA KULTURY ČR A. STAŇKA.

FOTO M. KLÍMA

VÝSLEDKY 19. ROČNÍKU GRAND FESTIVALU SMÍCHU

KOMEDIE ROKU 2018

Alan Ayckbourn / **Z POSTELE DO POSTELE** Režie Zdeněk Dušek Východočeské divadlo Pardubice

M. SKOROVÁ A. J. MUSIL V KOMEDII ROKU A KOMEDII DIVÁKŮ, FOTO J. SEKORA

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON

KAMILA TRNKOVÁ v rolích Edwarda a Betty
v komedii **SEDMÉ NEBE** v režii Eduarda Kudláče
Divadlo pod Palmovkou, Praha

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON

RADEK VALENTA v rolích Betty a Edwarda
v komedii **SEDMÉ NEBE** v režii Eduarda Kudláče
Divadlo pod Palmovkou, Praha

CENA ODBORNÉ POROTY

Eugène Labiche – David Drábek
KLÁŠTERNÍ ULICE aneb *To je vražda, hopsala!*
Režie David Drábek
Klicperovo divadlo Hradec Králové

CENA ZA NEJLEPŠÍ REŽII

DAVID DRÁBEK za režii komedie
KLÁŠTERNÍ ULICE aneb *To je vražda, hopsala!*
Klicperovo divadlo Hradec Králové

CENA STUDENTSKÉ POROTY

Kazimír Lupinec a kol. / **UPOKOJENKYŇE**
Režie Petr Michálek
Městské divadlo Zlín

KOMEDIE DIVÁKŮ

Alan Ayckbourn
Z POSTELE DO POSTELE
Režie Zdeněk Dušek
Východočeské divadlo Pardubice

CENA GENIA SMÍCHU 2019 – HANA BUREŠOVÁ

za mnohaletou dramaturgicko-režijní péči o čistotu komediálního žánru a nacházení adekvátního jevištního života nejrůznějších textů

FESTIVALOVÉ OHLÉDNUTÍ

VE FOTOGRAFIÍCH MICHALA KLÍMY

FESTIVALU „PŘEDSKAKOVALA“ KULIČKÁDA SMÍCHU, NA KTERÉ NECHYBĚLY PETRA JANEČKOVÁ S DČEROU KAROLÍNKOU.

TÝDEN SMÍCHU ODSTARTOVALA TRADIČNÍ KLAUNIÁDA TENTOKRÁT V PODÁNÍ NEJMLADŠÍCH ČLENŮ STUDIA LAIK.

ÚVODNÍ SLOVO PATŘILO (ZLEVA) ŘEDITELI DIVADLA PETRU DOHNALOVÍ, PRIMÁTOROVÍ MĚSTA MARTINU CHARVÁTOVI A MARTINU SÝKOROVÍ, ZÁSTUPCI ELEKTRÁREN OPATOVICE, KTERÉ FESTIVAL UŽ OD POČÁTKU PODPORUJÍ.

FESTIVAL SI NENECHALA UJÍT ANI PANÍ LIBUŠE ŠVORMOVÁ, KTERÁ ZDE ZAVZPOMÍNALA NA SVÉ ZAČÁTKY NA PARDUBICKÝCH DIVADELNÍCH PRKNECH.

RADEK VALENTA A KAMILA TRNKOVÁ PO PŘEDSTAVENÍ SEDMÉ NEBE JEŠTĚ NETUŠILÍ, ŽE ZÍSKAJÍ CENY ZA HERECKÉ VÝKONY.

ROLI FESTIVALOVÉHO PATRONA NADŠENĚ PŘIJAL JAKUB KOHÁK, KTERÝ SVÝM OSOBITÝM HUMOREM OKAMŽITĚ KAŽDÉHO „ODBOURAL“.

DO PARDUBIC ZAVÍTAL TAKÉ HEREC, SCENÁRISTA A REŽISÉR S JEDINEČNÝM SMYSLEM PRO HUMOR PETR ČTVRTNÍČEK.

DIVÁKY POZDRAVILA I SIMONA POSTLEROVÁ, KTERÁ MÁ K NAŠEMU DIVADLU BLÍZKO NEJEN DÍKY SVÉMU BRATRU ALEXANDROVI.

HANA GREGOROVÁ, KMOTŘENA ZLÍNSKÉ SOUTĚŽNÍ KOMEDIE, PO PŘEDSTAVENÍ GRATULOVALA PŘEDSTAVITELKÁM HLAVNÍCH ROLÍ MILENĚ MARCILISOVÉ A JANĚ TOMEČKOVÉ.

NA FESTIVAL SE OPĚT PO ČASE NAVRÁTIL GALANTNÍ JAN ČENSKÝ.

MINISTR KULTURY ČR ANTONÍN STANĚK SI Z FESTIVALU ODVEZL NEJEN DOBROU NÁLADU, ALE I SLADKÝ PERNÍK FIRMY NOVOTNÝ.

ZÁVĚREČNÝM GALAVEČEREM SMÍCHU S PŘEDÁVÁNÍM CEN VTPINĚ PROVÁZELI JIŽ SEHRANÍ JANA ONDRUŠKOVÁ A MIROSLAV HANUŠ.

FOTOGALERII Z PRŮBĚHU CELÉHO FESTIVALU NALEZNETE NA WWW.FESTIVALSMICHU.CZ.

FESTIVAL OČIMA ODBORNÉ POROTY

19. ročník GRAND Festivalu smíchu přinesl ve své soutěžní části komedie velmi rozdílného typu a stylu, od situační frašky přes grotesku a absurdní, černý humor až po komedie francouzských klasiků. Ne všechny tituly lze vůbec žánrově zařadit mezi komedie, ale zábavné rozhodně jsou, a proto na festival patří. Je to koneckonců festival smíchu, nikoliv komedií. Viděli jsme nejen různé komediální styly, ale i dosti rozdílné přístupy k divadelní tvorbě obecně. Bylo tu divadlo veskrze současné, s výraznou stylizací, rychlým temporytmem a ostrými střihy, i divadlo spíše tradiční, opírající se v první řadě o text a jeho adekvátní jevištní provedení. Rozdílné byly i přístupy k divákům a k tomu, co mohou od dané inscenace očekávat. Od inscenací, které potřebují vstřícné, nepředpojaté a aktivně spolupracující diváky, jimž nic neulehčí, až po ty, které jdou publiku přímočaře naproti a naplňují jeho očekávání. Oba přístupy jsou přitom legitimní, každému je blízké něco jiného.

Hned první večer představy o tom, co letošní program nabízí, rozkolísala drsná současná komedie o manipulaci **Děkujeme, že zde kouříte**. Text Christophera Buckleyho, známý také ze stejnojmenného filmu, získal v podání ústeckého Činoherního studia rychlé tempo, ostré střihy a několik výrazných hereckých výkonů. Především Nick Naylor, tvář amerického tabákové akademie, má obrovský prostor pro rozvíjení svých nekorektních a demagogických postojů a v podání Jana Plouhara jej využívá opravdu bravurně. Jeho okouzující ničema

si od začátku podmaní publikum a lze jen litovat, že nemá aspoň přibližně stejně silné protihráče. To však neznamená, že by se v inscenaci našly další výrazné herecké výkony, naopak. Energické, fyzické herectví, které je vůbec poznávacím znakem současného Činoherního studia, je hlavním zážitkem, který zahajovací festivalové představení přineslo. Představení Divadla pod Palmovkou **Sedmé nebe** okouzilo zejména svou první polovinou s nečekaně otevřeným obrazem vášně a perverzí bublajících pod uhlazeným povrchem viktoriánské rodiny.

Autorkou předepsané obsazení některých rolí v opacném gardu nabídlo neobyčejně jemnou a důslednou hereckou práci, která našla odezvu v hodnocení obou porot a přinesla cenu za herecký výkon Radku Valentovi a Kamile Trnkové. Funkční a obrazivá scénografie i kostýmy a přesný timing dialogů první půlky už bohužel po přestávce nenašly adekvátní moderní variantu.

Labichovskou variaci v autorském pojetí Davida Drábka přivezlo královéhradecké Klicperovo divadlo pod názvem **Klášteří ulice aneb To je vražda, hopsala!** A přivezlo v ní nejen žánrově čistou komedii, respektive frašku, ale především opravdu radostný zážitek z přesné herecké souhry, výborně vystavěných a skvěle pointovaných situací. Nadhled a odstup, tempo a rytmus, přímý kontakt s diváky, to vše zafungovalo jak v první, historické části, tak v současné variaci obdobné kovcovoň lapálie s domněle spáchanou vraždou. Cena odborné poroty budiž toho důkazem.

Méně známá hra francouzského klasika Marivauxe **Falešné našeptávání** dostala v pojetí uherskohradištského Slováckého divadla ráz černobílého „filmu pro pamětníky“. Tato stylizace se odrazila zejména v typické intonaci, která u některých postav jen občas probleskla, u jiných byla držená důsledně, avšak poněkud mechanicky. V principu jednoduchá, ale postupně stále zamotanější intrika založená na přesvědčení, že láska plodí lásku, se odehrála v místy závratném tempu, které prověřilo pověstné technické kvality uherskohradištského souboru. Ve zdánlivě lehkonohé francouzské konverzace se zřetelně objevilo také téma manipulace (být v tomto případě vedené dobrými úmysly), které bylo jedním ze spojovacích momentů celého festivalu.

K. ŠTEPÁNOVÁ, FOTO M. KLÍMA

Situační komedie známého anglického autora Alana Ayckbournu pod názvem **Z postele do postele** v podání domácího souboru měla od začátku „našlápnuto“ na Cenu diváků a tento předpoklad splnila, ba překonala, když se ve složitém algoritmu součtu všech hodnocení stala i celkově vítěznou Komedii roku. Prolínající se příhody čtyř manželských párů různého věku během jedné noci jsou velmi zručně napsané a vlastně nadčasové. I ve hře staré více než čtyřicet let si skoro každý najde něco důvěrně známého a blízkého, což potvrzují jak reakce publika při festivalovém představení, tak fakt, že tato inscenace vyhrála diváckou anketu o nejpěšnější titul roku 2018 ve Východočeském divadle. Osvěžující setkání s novým, neznámým textem přineslo zlínské divadlo

a jeho **Upokoženkyňe**. Situace dvou nemohoucích klientek v domově seniorů je pojednána s humorem černým až na dřevě, ale zároveň s přesně odpozorovanými situacemi a charaktery personálu i příbuzných. Nečekaný dějový zvrat a následující znejistění, co je vlastně realita a co výmysl či představa, posunuje citlivě napsaný i zahráný žánrový obrázek do dalších dimenzí absurdity života i smrti. Není asi náhoda, že jej nejvíce ocenili ti, jimž je časově nejvzdálenější – členové studentské poroty. Závěr festivalu – Molièrův **Lakomec** z Městského divadla Brno – byl pak v první řadě setkáním s výjimečným osobnostním herectvím Boleslava Polívky.

Nikdo z členů odborné poroty tentokrát žádnou soutěžní inscenaci neviděl dopředu, což je poměrně

nezvyklá situace. Všechna hodnocení proto byla opravdu autenticky bezprostřední, snad by se dalo říci i lidská, vycházející ze zážitku z právě zhlédnutého představení. Na závěr bych ráda vyjádřila svůj obdiv všem, kdo se na přípravě festivalu podíleli, a to jak ze strany dramaturgie a produkce, tak ze strany pardubických herců, kteří své kolegy na jevišti každý večer vítali a uváděli a sledovali jejich práci z hlediště. Je obdivuhodné, že takovýto festival dokázali již podevatenácté připravit v běžné sezóně, vedle všech svých obvyklých povinností. A je malý zázrak, že se odehrálo vše tak, jak mělo, beze změn či zaskoků.

Karla Štěpánová,
předsedkyně odborné poroty

FESTIVAL OČIMA STUDENTSKÉ POROTY

FESTIVAL IS NOT DEAD!

Devatenácté ročníky bývají brány jako takové Popelky. Zatímco u osmnáctky se slaví pomyslná plnoletost a dvacítky je už z principu své kulatosti jubileem, tak se mezi oslavou a ještě větší oslavou povětšinou nachází nevýrazné a hibernaci zasažené cosi, které neurazí, ale ani nenadchne. Avšak tento průměr se s jistotou nedá vztáhnout na 19. ročník GRAND Festivalu smíchu, který byl více než podněcující.

Do dospělosti totiž vykročil pevným krokem, s mladickou drzostí, provokativním smyslem pro humor a jasným názorem na současný svět, který se nejednou zrcadlil na pardubickém jevišti, ale i v hledišti. Jeho punkový postoj mohl sice leckterého diváka třeba zaskočit či rozhořčit, jistojistě ho ale nenechal chladným. A to je na divadle právě to krásné a cenné, že lhotejnost zde nemá žádné místo.

Touto originální svébytností obdařila letošní ročník dramaturgyně Jana Uherová. A právě díky jejímu neotřelému výběru bylo velmi zajímavé nazírat na některá palčivá témata zcela netypicky skrze komediální žánr. Zároveň však bylo opět velice těžké vybrat pouze jednoho jediného favorita, jenž by si zasloužil Cenu studentské poroty. Uchazečů o tuto hodnotnou trofej sice bylo hned několik, ale vítězem se mohla stát skutečně jen jedna inscenace. A právě tato vyvolená za sebou nechala satírou plně naložený kubistický servisní vozík z **Kláštevní ulice** Klicperova divadla, roztomilé (Ach ten papír, sakrbllé! Laskavý

čtenář si zde musí představit intonaci Oldřicha Nového.) prvorepublikové **Falešné našeptávání** Slovackého divadla, brilantně načasované vztahové skákání **Z postele do postele** domácího souboru i groteskně peprné **Sedmé nebe** Divadla pod Palmovkou, jenž někdo mohl mylně zaměnit za peklo či předpekli. Jaká komedie si ale vydobyla uznání od studentské jury? →

T. BLAŽKOVÁ, FOTO M. KLÍMA

Možná to bude působit jako úsměvný paradox, že si mládí zvolilo právě stáří za svého vítěze, ale inscenace **Upokojenkyně** Městského divadla Zlín dokázala svým obsahem i provedením naprosto předčít původní očekávání. Představení je vystavěno na kvalitním textu Jana Červeného alias Kazimíra Lupince, jenž je překvapivě dramatik amatér. Naštěstí tento fakt nezabránil fediteli MdZ a zároveň i režisérovi Petru Michálkovi uvést tuto hru na profesionální scéně, kde jí to svědčí. Na první pohled banální příběh o stáří, který se odehrává v důmyslně navržené scéně Pavla Boráka a hudebním aranžmá kapely Jazzzubs, v sobě snoubí komické situace s hořkými momenty, jež jsou v průběhu sice dávkovány ve snesitelné míře, avšak na konci představení v divákoví hodně rezonují. Velký

podíl na silné výpovědi mají také samotní herci, kteří své postavy ztvárňují s lehkostí a bez zbytečného patosu či přehrávání. Forma, obsah a nakonec i vysoké nároky porotců tak zde našly vzácné shody. Jsem proto velice ráda, že GRAND Festival smíchu se ani letos, kdy si opravdu mohl dovolit oddechový čas před nadcházejícím dvacátým výročí, nevydal cestou nejmenšího odporu a obecenstvu nenaservíroval bezduchou konzumní zábavu, jež sice může na první dobrou vyvolat hurónský smích, avšak obsahově nic přitažlivého nepřinese. A proto mu do dalšího ročníku přeji, aby si i nadále ponechal vedle neutuchajícího jinošské elánu také špetku rebelie a hlavně vzácnou schopnost umět příjemně podráždit bránici i mysl.

Tereza Blažková, předsedkyně studentské poroty

DVĚ FESTIVALOVÉ CENY PRO NAŠE HERCE

Inscenace hry anglického komediografa Alana Ayckbourna **Z POSTELE DO POSTELE** v režii Zdeňka Duška získala na letošním GRAND Festivalu smíchu ocenění Komedie diváka a Komedie roku. Premiéru měla už v říjnu 2017 a je stále vyprodaná. Troufám si říci, že herci se v ní krásně „zabydleli“. Jsou to Petra Janečková, Veronika Malá, Ludmila Mecerodová, Martina Sikorová, Petr Borovec, Martin Mejzlík, Jan Musil a Milan Němec (celé představení „připoutaný“ na lůžko) v osmi rolích, z nichž všechny jsou hlavní. Někteří z nich našli i v našem třeskutém provozu čas odpovědět na pár mých otázek. Díky za to!

Proč je podle vás komedie Z postele do postele tak úspěšná?

MARTINA: Už jsem to někde řekla: je to dobře napsaná, zrežimovaná a zahrnaná hra.

LUDEMILA: Je to dobře napsaná komedie. Že života všech generací. A jde o laskavý humor.

VERONIKA: Je to prostě anglická konverzčka, a podle mého úsudku jsou v tomhle žánru Angličani nejlepší.

PETR: Zřejmě je dobře udělaná.

(SMÍCH)

MARTIN: Protože je dobře postavená od režiséra.

MILAN: Už samotný titul slibuje něco zábavně lechtivého, přitáhne diváka a... Ale hlavně si myslím, že

je takzvaně „dobře udělaná“!

Napadá vás nějaký důvod, proč se na českých scénách tak málo hraje? Vlastně jen před dvanácti lety v Liberci a pak až u nás v Pardubicích.

MARTINA: To nevím. Ale zdá se mi, že to často bývá ve vlnách... Takže ji možná naopak za chvíli budou hrát všude.

LUDMILA: Nemám tušení. Že by nebyla pro dramaturgy a režiséry dost „cool“?

VERONIKA: To už je spíš dramaturgická záležitost. Rozhodně je to škoda, protože takové komedie jsou divácky oblíbené.

PETR: Nemám ponětí. Tohle je spíš otázka pro dramaturgy a režiséry.

MARTIN: Nenapadá. Tato otázka je spíše pro dramaturga.

MILAN: Někdy nechápu, proč se šéfové divadel a dramaturgové některých dobrých komedií štítí. Není to tenhle případ? Strach udělat to dobře a účta k žánru jim to asi neznemožňuje nasadit... Možná ale cítí nějakou záludnost, kterou nechtějí nebo neumějí překonat, nemají zrovna konstelaci vhodnou pro obsazení. Nevím, jaké to bylo v Liberci, ale věřím, že u tohoto kusu stačí být malinko někde v něčem vedle a bude to blbý. My jsme, myslím, po všech stránkách trefili do černého. Hlavní střelec byl ale Zdeněk Dušek!

Zažili jste někdy během repríz publikum, které se s touto komedií takzvaně nepotkalo?

MARTINA: To se asi děje málo... Někdy třeba divákům chvíli trvá, než přistoupí na to, co se na jevišti děje... Ale když zvedá Péta Milana ze země, tam už se chlámou snad všichni.

LUDMILA: Ne. Nuance byly jen od „dobře přijato“ po „výborně přijato“.

VERONIKA: Ne všichni v obecnstvu se s tímto žánrem asi setkali, ale myslím, že každý se velmi rychle aklimatizuje.

PETR: Vím o spoustě lidí, jejichž „šálkem kávy“ to není, ale že by někdy nereagovalo celé divadlo, to asi ne.

MARTIN: Nezažili.

MILAN: Reakce a ohlas publika je dost vyrovnaný, mám to možnost jako „ležák“ posoudit komplexně, do větších extrémů to zašlo snad jen při dvou zadaných představeních. Jednou jsme se přes smích dostat ke slovu a jedna nejmenovaná firma nás zas asi nechtěla rušit a zdržovat zbytečnými reakcemi

a ovacemi a poměrně v tichosti jsme se rozešli.

Co máte rádi na své postavě?

MARTINA: Mám ráda, když se mi skrže ní podaří na jevišti jen být. Když ji „nehledám“ a jenom to tak dokážu nechat plynout...

LUDMILA: Rozum, suchý humor, ráznost, ale i empatii a laskavost.

VERONIKA: Tak to opravdu nevím, co bych měla mít ráda na rozložené, hysterické a nevyrovnané dívce? Rozhodně nic.

PETR: Ten svetr. (SMÍCH)

MARTIN: Svůj župan. (SMÍCH)

MILAN: Jednoduché aranžmá!

Přeji vám všem – hercům i divákům – další hezké bydlení v této opravdu pozeňhané komedii. A v mnoha dalších inscenacích, které budou následovat.

JaP

← L. MECERODOVÁ A M. MEJZLÍK V OCENĚNÉ KOMEDII, FOTO J. SEJKORA

↓ FESTIVALOVÁ DĚKOVAČKA CELÉHO OBSAZENÍ Z POSTELE DO POSTELE, FOTO M. KLÍMA

DALŠÍ POETICKÝ POŘAD V POEDIU: THE REST IS SILENCE...

V sobotu 9. března můžete na naší zánovní nejmenší scéně strávit večer se vzpomínkami na vynikajícího překladatele Jiřího Joska (1950–1918), provázenými přednesem proslulých Sonetů Williama Shakespeara v jeho překladech. Pořad jsme nazvali THE REST IS SILENCE... podle poslední věty prince Hamleta. Jiří Josek za překlad celosvětově nejznámějšího dramatu Hamlet získal prestižní Cenu Josefa Jungmanna. Z díla Williama Shakespeara přeložil 34 her (nestihl pouze jednu, třídílného Jindřicha VI.), Sonety a několik poem. Překládal však i jiné autory – prózu (Jack Kerouac: Na cestě, William Saroyan: Tracyho tygr, Edgar L. Doctorow: Ragtime...), poezii (Lawrence Ferlinghetti, Allen Ginsberg...) a dramatiky činoherní i muzikálovou (asi padesát děl). V poetickém večeru k jeho poctě vystoupí herci Jana Ondrušková, Josef Láska, Michal Przebinda a muzikant Jiří Šlupka Svěrák. Z videozáznamů promluví představitelé velkých shakespeareovských rolí, i jiní umělci, kteří měli možnost s Jiřím Joskem spolupracovat. Tvůrcem pořadu je MICHAL PRZEBINDA.

Michale, s Jirkou jsi spolupracoval 35 let. Brzy se z vás stali velmi blízcí osobní přátelé. Můžu se zeptat, jak ses cítil při přípravě pořadu The rest is silence...? Mizerně, protože mi bylo a je smutno. Musím říct, že jsme nikdy s Jirkou nebyli ve stejné divadelní lize. On už v době našeho prvního setkání patřil mezi špičkové překladatele, jeho spolupráci vyhledávali umělci na vrcholu pomyslné

divadelní pyramidy, já byl vždycky, s občasnými odskoky do jiných profesí, hercem některého z oblastních divadel. Proto naše spolupráce nebyla kontinuální, pro mne to byly občasné divadelní slavnosti, mezi kterými byly často i několikaleté pauzy. O to víc jsem si vážil Jirkovy otevřenosti, přátelství a schopnosti navázat náš dialog tam, kde byl před časem přerušen.

V přibližně hodinovém pořadu se z takřka celoživotní spolupráce stihne vypovědět velmi málo. Tady máš možnost připomenout ještě něco z toho, co už se ti do scénáře „nevešlo“.

Je toho mnoho: Jirkova schopnost projít zavřenými skleněnými dveřmi, neustále hledat klíče, brýle a auto, a pak tyto epizody se zábavnou sebereflexí zveřejňovat. Bezděčně polohlasem překládat

M. PRZEBINDA V POETICKÉM VEČERU ČAS SVAŘENÉHO VÍNA ROVNĚŽ V POEDIU, FOTO J. SEJKORA

angloamerické písničky, které se linuly odněkud z rádia, vyklepávat si prsty pravé ruky rytmus řeči svého společníka, „taxikářsky“ řídit velká auta plná knih z jeho nakladatelství Romeo, pořádit si zánět žil na alpských sjezdovkách, protože času na lyžování je tak málo...

Jirka mimo jiné přeložil první hru amerického dramatika Tracyho Lettse Zabiják Joe a ostravské Divadlo Petra Bezruče uvedlo za svého šéfování její druhou českou inscenaci. Dnes už je u nás Lettsova dramatika známá, ale tehdy to byl překvapivý objev. Měl jsi „Zabijáka“

přímo z Jirkova překladatelského stolu, nebo ses k němu dostal jinou cestou? A čím tě tak zaujal?

Zabijáka jsem poprvé četl v informativní edici Díla; když jsem zjistil, že překladatelem je Jirka, zajásal jsem, protože hru jsem chtěl rozhodně uvést, a to znamenalo, že se s Jiřím uvidíme. Vznikla výborná inscenace v režii Josefa Janíka, ve které kromě Aleny Sasínové-Polarczyk, Kostase Zerdalolu a Norberta Lichého zazářila Ivanka Uhlířová. Místní kritika (Ladislav Vrchovský) označila text za hloupý a zbytečně vulgární, aby o pár let později tleskala o mnoho drsnějšímu Trainspottingu. Přišli

jsme příliš brzy – tedy pro kritiku. Diváci byli nadšeni.

Chceš se zmínit i o jiných Jirkových překladech, které sis užil třeba jen jako čtenář?

Zmiňuješ je všechny ve svém úvodu. V poslední době se ale Jiří stále častěji uplatňoval, vedle Michala Prostějovského, jako překladatel muzikálových libret. Kiss me, Kate, Vlasy, Jesus Christ Superstar, Romeo a Julie... Při této práci naplno zúročil své rockerské čtení. Jirkovy překlady odrážejí jeho osobnost: jsou přímočaré, srozumitelné, rytmické a nic lidského jim není cizí.

JaP

27. BŘEZEN – SVĚTOVÝ DEN DIVADLA

Národní střediska Mezinárodní divadelního ústavu již od roku 1962 slaví **27. březen jako Světový den divadla**. Jeho smyslem a cílem je vést divadelníky na jevišti i obecnostvo v sálech k zamýšlení nad posláním a úlohou divadla.

Institut
umění
Divadelní
ústav

Institute
Theatre
Arts and

Při této příležitosti je každoročně vyzvána význačná divadelní osobnost, nebo osoba vynikající se silou srdce a ducha z jiné oblasti, aby se podělila o své úvahy o divadle a souladu mezi národy. Vzniklé **Mezinárodní poselství** se následně překládá do více než dvaceti jazyků a 27. března předčítá pro desítky tisíc diváků před představeními v divadlech po celém světě. Mimochodem v roce 1994 toto provolání sepsal také Václav Havel.

Autorem letošního poselství je kubánský režisér a dramatik **Carlos Celdrán**.

Svátku divadla předchází **Světový den divadla pro děti a mládež**, který se slaví **20. března**, a **Světový den loutkového divadla**, jenž připadá na **21. března**.

Východočeské divadlo se k oslavám samozřejmě rovněž připojí a 27. března při repríze **Zamilovaného Shakespeara** si svátek všech divadelníků i milovníků divadla také připomene.

RaS

↓ J. LÁSKA A L. ŠPÍNER V ZAMILOVANÉM SHAKESPEAROVI, FOTO J. VOSTÁREK

LAJKA

aneb MALÁ SCÉNA PLNÁ HAFÍKŮ

Ano, jarní scénické čtení z cyklu INprojekty bude skutečně patřit především pejskům a jejich největší hrdince, která roku 1957 předčasně zahynula, když byla na palubě sovětské družice Sputnik 2 vyslána na oběžnou dráhu jako první živý tvor pocházející z planety Země. Humornou i velice dojemnou a poetickou hru LAJKA, dotýkající se zásadních témat a otázek, jež si klademe především my, lidi, napsal mladý český autor David Košťák v roce 2016. I na jeho účast se můžete těšit na premiéře v pondělí 4. března na Malé scéně a především v tradiční diskuzi s inscenačním týmem po představení. Už delší dobu jsem hledala režiséra, který by se pro realizaci scénického čtení Lajky nadchnul tak jako já. ADAM SKALA, absolvent oboru herectví na Pražské konzervatoři a student režie činoherního divadla na pražské DAMU, souhlasil prakticky ihned. I když jsme se zprvu nechtěli unáhlovat a věnovali jsme pozornost i dalším textům, Lajka nakonec přece jen zvítězila. Snad dílem i proto, že Adam je nyní jako režisér velmi vytížený (studentem už je jen formálně – zbývá mu pouze obhájit magisterskou diplomovou práci). Potřebovali jsme tedy „hotový“ a samozřejmě kvalitní dramatický text. Adam totiž pracuje především tak, že si texty ke svým režii píše sám, a to pochopitelně vyžaduje více času. Už na DAMU uvedl dvě autorské inscenace – kravovou grotesku o školní střílbě a narůstajícím extremismu s názvem Zářez a svoji absolventskou inscenaci Žranice, apokalyptickou sci-fi s komiksovými prvky inspirovanou textem Ministryně výživy Egona Bondyho a filmem Velká Žranice Marca Ferreriho. Za Žranici získal on a jeho spolužačka, dramaturgyně Kamila Krbcová, která na textu spolupracovala, Cenu Evalda Schorma pro rok 2018. V poslední době spolupracoval jako režisér například s pražskými divadly Progresivní činohra (Venuše ve Švehlovce), Spoluhra, s Divadlem LETÍ a výjimečně pouze jako autor s Národním divadlem v Brně. Nyní již podruhé režíruje v Divadle Na Fidlovačce. Kromě toho pracuje také jako scenárista pro různé televizní stanice a občas se, jak říká, „příživuje“ jako herec v seriálech a filmech.

REŽISÉR A. SKALA

Adame, čistě ze zvědavosti – proč ses po konzervatoři dál nevěnoval herectví?

Pravdu? (SMÍCH) Nebyl jsem dobrý. A to není sebemrskáčství, ale nejlepší prozření, kterého se mi v životě dostalo. Zcela vážně mi během absolventek v DISKu došlo, že budu maximálně průměrný herec, a dokázal jsem sebrat sílu a vyprdnout se na to.

Jeden z prvních titulů, nad kterými jsme pro naše scénické čtení uvažovali, byla dramatinizace poetické prózy s prvky černé grotesky Richarda Brautigana V melounovém cukru, na kterou bohužel z různých důvodů nezbyl čas. Máš v hlavě další oblíbené tituly k dramatinizaci nebo témata, kterým se chceš v budoucnu věnovat jako dramatik a režisér?

Ano. Vyjednali jsme si práva na adaptaci novely Konec stříbrného věku japonského autora Jatsuaka Cucuie. Na podzim bych měl pro hradecké divadlo adaptovat a inscenovat filmovou sci-fi Woodyho Allena Spáček. A Brautigana tlačíme před sebou, ale brzy na něj dojde taky. Já si obecně rád píšu texty pro inscenaci sám.

Proč? Je to tím, že nabídka současné dramatiky nějakým způsobem pokulhává? Nevyhovuje?

V našich úvahách jsme se také bavili o hře Anna současného ruského dramatika Jurije Klavdijeva – na první pohled velice slibně se rozvíjející „tarantinovská kovbojka“ z ruské vesnice – u níž se bohužel ukázalo, že pro řádně vygradovaný konec by bylo nutné ji přepsat.

Osobně se takto trochu snažím vymanit ze soutěže, kdo tu udělá Shakespeara / Ibsena / Stroupežnického jinak a přelomověji než režiséři před ním. Vůbec bych neřekl, že je současná dramatika horší nebo lepší, maximálně neprofiltrovaná časem. Ten Klavdijev dokáže postavit originální dystopický svět, ale jak říkáš, pokulhává v ději samotném. Taková je spousta her, Višňový sad prostě nevznikne každý rok. Nicméně právě vlastní adaptace nebo „oprava“ stávajícího díla je podle mě cesta jak nepřicházet o jedinečné prvky v ne zcela funkčních dílech.

Když jsem navrhla Lajku Davida Košťáka, okamžitě jsi souhlasil. Znáš oba – Davida i Lajku. Čím tě ten text oslovuje, baví? Znáš i jiné Košťákovy hry?

David je pro mě v první řadě fajn parták na pivo, ve druhé jeden z mála opravdových dramatiků naší generace. Má cit pro téma a umí nekoulzat po povrchu. A nesnaží se všechno prvoplánově ironizovat, což je takový nešvar naší generace. Nemůžu se dočkat Hladové země, jeho první věci pro velkou scénu, kterou právě připravují ve Švandáku.

Spolu s Davidem Košťákem a Petrem Erbesem jste se jako dramatici velmi nedávno setkali nad projektem režiséra a bývalého šéfa činohry Národního divadla v Brně Martina Františáka s názvem Zemský ráj to na dohled?, který měl premiéru 26. ledna. Můžeš o tom říct něco bližšího?

Oslovila mě režisérka Zuzka Burianová, moje dlouholetá kamarádka a kolegyně z dávného divadelního projektu, jestli bych pro ni nenapsal text do tohoto projektu. Je to taková malá groteska o dvou pitomcích, co najdou v Kindervajčku stroj času a dostanou se do časového paradoxu. Snažil jsem se o herecký text, který otevře maximum možností při zkoušení. Je to první věc, kterou si sám neuvádím, a na rovinu: člověk si uvědomí, jak je ješitný, a že srovnat se s cizím pohledem na vlastní dílo není nejjednodušší věc na světě. Zuzka se ale s textem poprala parádně a já jsem teď hrdý a možná i trochu dospělejší.

Se stejným inscenačním týmem jako na DAMU (dramaturgie Kamila Krbcová, scénografie Tereza Gsöllhoferová) nyní pracuješ na přípravách muzikálu Šakalí léta pro Divadlo Na Fidlovačce, který bude mít premiéru 23. března. Opíráte se o některou ze známých dramatizací (Miroslav Hanuš, Radek Balaš)? Nebo jdete vlastní cestou? Máme vlastní adaptaci. Přišlo nám líto, že původní příběh o generační vzpouře a rebelii se dvacet pět

let nikam nevyvinul a sází spíš na nostalgii po legendárním filmu. My jsme vycházeli víc z původní povídky a pokusili se tomu vetknout novou náladu, které říkáme Socialistický surrealismus.

Předpokládám, že je to tvá první zkušenost s (relativně velkým) muzikálem. Dá se už teď říct, co ti dala / vzala? Zatím čteme, takže úplně ne. Všechno trvá déle. Je mnohem jednodušší řešit koncept obrazu pro deset lidí, než když řešíte obraz pro třicet včetně kapely. Ale to je asi jasná věc.

Z maratónu zkoušení v Praze si odskočíš k nám na čtyři dny „udělat“ scénické čtení Lajky, pejska, který ve stejném roce, v němž se odehrávají Šakalí léta, vzlétá vstříc lepším zítřkům. Hezké neplánované souvislosti... Bude to tedy „fofr“? Máš nějaké zkušenosti s formátem scénického čtení?

Jsem „damák“, scénické čtení je pro mě denní chleběček. (SMÍCH) Teď vážně, mám ho rád. Je spousta her, které mě baví, ale obětovat jim tři měsíce života by bylo prostě příliš. Scénické čtení je cesta jak se sblížit s hrou, poznat se s novým divadlem a novými lidmi a zjistit, jak kdo přemýšlí. Na rovinu, Lajku budeme dělat přesně ve dvou třetinách zkoušení Šakalích let. Už teď je mi jasné, že to bude osvěžující výlet. Haf.

ANH

SPONZOR POŘADU:

↓ DRAMATIK D. KOŠTÁK, FOTO B. LINKOVÁ

JISTĚ, PANE MINISTŘE KONČÍ...

V Městském divadle 8. března končí úspěšná komedie **JISTĚ, PANE MINISTŘE**, kterou nastudoval režisér Petr Novotný. Má za sebou bohatý život – 47 repríz, z toho mnohé na zájezdech a spoustu takzvaných „volných kas“. Kultovní televizní komediální seriál z politického prostředí napsala dvojice anglických scenáristů Jonathan Lynn a Anthony Jay, pro česká jeviště ho zdramatizovala Kristina Žantovská. Britský seriál, stejně tak i jeho další série *Jistě, pane premiére*, měl vysokou sledovanost jak ve Velké Británii, tak i v Česku. Parodie vysoké politiky totiž obvykle skýtá skvělou zábavu, a je vidět, že seriál z 80. let je i po třiceti letech pořád aktuální. Hlavní postavu politika Jamese Hackera ztvárňuje ředitel divadla **PETR DOHNAL**, jemuž jsem při příležitosti blížící se derniéry položila pár otázek...

Petre, čím je pro tebe role ministra Hackera přitažlivá? Co tě na ní baví, nebo naopak s čím máš problém?

Problém mám hlavně s tím, že je tam moc textu – asi 77 stránek, velmi hustě psaných. Navíc je to komplikovaný text, nejde o úplně běžný jazyk, ale spíš o určitý druh politického jazyka, kterým dnes naši politici hovoří. A musí se říkat naprosto přesně a přirozeně, protože právě v tom je ten humor a vtip. Proto je to těžké, ale zase naopak i lákavé, dráždivé a zábavné. Je to výzva!

Před sebou máš derniéru, bude ti po této komedii smutno, nebo si naopak oddechneš, že si už nemusíš opakovat text?

Bylo to vždy náročné, poctivě jsem se připravoval na každou reprízu, hlavně když jsme teď inscenaci hráli

s čím dál většími rozestupy. Ale vždy jsem se těšil, že až to skončí, budeme si moct vzájemně říct, co jsme na tom představení a uvnitř něj prožili, protože toho bylo taky hodně. Bylo to dobrodružné a určitě to ve mně zůstane.

Intrikujícího tajemníka Sira Humphrey Applebyho hraje hostující Petr Kostka, jenž je atraktivní pro diváky, ale určitě i „vzpruhou“ pro kolegy na jevišti...

Petr Kostka přináší na jeviště, ale i na zkoušky absolutně pozitivní energii. A je obdivuhodné, jak je stále schopný zapamatovat si tolik textu a dělat náročné divadlo. Je pro mě něco jako „světlo na konci tunelu“, důkazem toho, že když bude člověk aktivní, při síle a bude dělat svou práci dobře a poctivě, může ji vykonávat i dlouho do zralého věku. Díky za to! **JaU**

BEZ KOSTÝMU, ALE S KOSTEAMEM

Diváci, kteří navštěvují pořad **BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny** na Malé scéně ve dvoře, se od začátku sezóny seznámili s prací režiséra, kostýmního výtvarníka, garderobiérek i vlásenkáře a dozvěděli se mnoho o práci herců v rozhlase a dabingu. Tentokrát se zaměříme na hudbu a zpěv. Naši herci hrají a zpívají v muzikálech, což je součástí jejich profese. Vedle toho je však občas potřeba zazpívat i při nějaké výjimečné příležitosti – na Pernštýnském náměstí v rámci městského festivalu či na Divadelním bále s tanečním orchestrem JK Band nebo v Domě hudby za doprovodu Komorní filharmonie Pardubice. Herci a herečky zpívali i na rautech na zámku, v aule na gymnáziu, na dostizích, na koupališti, v nákupním centru GRAND... prostě kdekoliv, když bylo potřeba trochu kultivované zábavy. A je zvláštní, že při těchto akcích mají větší trému než na představeních v divadle. Nebo možná ne vždy větší, ale jinou. Na jevišti, které je jejich světem, se rozhodně cítí bezpečněji. Existuje však několik míst, kde herci při zpěvu trému nemají – třeba v klubu po premiérách, nebo když si zazpívají jenom tak, pro radost. A jedním takovým místem je vinárna U Pavouka, někdo ji možná zná ještě jako Petite France či dokonce U Schwarzů. Každopádně je to podnik, kde se každou středu scházejí muzikanti, aby si sami pro sebe a pro ostatní hosty zahráli a zazpívali. Tato tradice je stará mnoho let, dokonce se

hudebníci dopátrali, že poprvé se sešli o Pernštýnské noci v roce 2004. Tehdy se náhodou ocitlo na jednom místě mnoho hudebníků, a jak je jejich dobrým zvykem, nenechali své nástroje zahálet, i když už měli po „práci“. Hrál se dlouho a k ránu si dali slib, že se tam budou scházet každou středu. A scházejí se dodnes. Je to seskupení bez pevného obsazení, skoro se dá říct, že kdo přijde s nástrojem, ten hraje. S radostí a bez úplaty. Jedním ze zakládajících členů je náš ekonomický náměstek **Bohumil Kos**. Ten byl kdysi vyzván, aby jeho parta muzikantů zahrála na Galavečeru smíchu, kterým končí GRAND Festival smíchu. A tehdy vznikl, spíš z nutnosti nějak označit toto hudební „tělisko“ pro ČT, název **KOSTEAM**.

S Kosteamem, ale rozhodně bez kostýmu, tedy v civilu, si v rámci svého volna chodí zazpívat i naše herečky a troufám si říct, že si to skvěle užívají. Do březnového dílu pořadu **Bez kostýmu** jsem tedy pozvala kapelu Kosteam, kterou svou přítomností ozdobí herečky **Dáša Novotná, Martina Sikorová** a **Jana Ondrušková**. Budeme si povídat a hrát, a když bude publikum chtít zahrát na přání, i tomu můžeme vyhovět. Repertoár Kosteamu je velmi široký, od písni Suchého a Šlitra až po trampské šláгры. Některé songy jsou tak známé, že věřím, že diváci se ke zpěvu rádi přidají. Myslím, že dobrou náladu můžeme zaručit. Tak co, přidáte se? **19. března se na vás na Malé scéně ve dvoře těšíme!** JaU

KAPELA KOSTEAM A M. SIKOROVÁ PŘI ŠTĚDRONOČNÍM ZPÍVÁNÍ V MĚSTSKÉM DIVADLE, FOTO J. SEJKORA

SURREALISTICKÝ SVĚT TOMÁŠE SEJKORY

ZÁŘENÍ

V sobotu 23. března před prvním českým uvedením anglické komedie **Velká bankovní loupež** si ve foyer nenechte ujít vernisáž výstavy surrealistických děl královéhradeckého malíře a muzikanta **TOMÁŠE SEJKORY** (1981). Jeho do všech detailů, až puntíčkářsky propracovaná malba nabídně nevědní podívanou. „Kreslení a umělecké činnosti jsem se začal věnovat během studia na střední škole, ale zájem o výtvarné umění jsem měl již od dětství. Několik let jsem docházel do lidové školy umění. Surrealismus jsem si vybral pro jeho možnost symbolicky reagovat na současné sociální, environmentální a vědecké dění v lidské společnosti a pro jeho iluzivní způsob vyjádření. Obrazy jsou pro mě otevřenými dveřmi do vesmíru a mým cílem je odkryt pozoruhodný svět, který se skrývá za nimi. Vše, co se jeví jako nerealné, je odrazem světa skrytého v tajemstích abstrakce. Svět dává smysl teprve ve chvíli, kdy se v duševním procesu dostaneme za horizont toho, co jsme pojmenovali realitou. Hledáním významu věcí kolem nás se nechám unášet myšlenkami a volnými asociacemi své obrazotvornosti, abych dosáhl vyjádření přesahujícího běžnou skutečnost, a tím ke stejné hře přiměl i diváka,“ říká Tomáš „Sejky“ Sejkora.

Když se rohlédneme po obrazech Tomáše Sejkory, na první pohled by se mohlo zdát, že leitmotivem jeho tvorby je vesmír. „Podle mě je oním leitmotivem spíše místo, výsek určité krajiny – ať už z tohoto, nebo z jiného světa. Tomášovy výhledy do krajiny nejsou vždy krásné a idylické, často jsou temné až znepokojivé. Ve svých obrazech vyzdvihuje estetiku romantické přírody i estetiku továren, sídlišť, strojů. Toto vnitřní dilema vzniklo už možná v jeho dětství. Tomáš vyrůstal v Hradci Králové ze tří stran obklopen průmyslovou zónou a ze čtvrté strany oddělen od centra města rušnou silnicí. Temná krása městských periferií, krása hnusu ho odmala fascinovala, ale současně měl vždy tendenci od ní utíkat do přírody, do lesů, do skal. To napětí mezi obdivem města, civilizace a jejich výtvarností a obdivem přírody na druhé straně se zrcadlí právě i v Tomášově tvorbě. Kromě dichotomie kultura versus příroda jeho díla postihují i jiné dichotomie – všednost vs. velkolepost, ratio vs. intuice, realita vs. sen, ale také věda vs. víra,“ uvádí **Michaela Horynová**, publicistka a básnířka – laureátka 42. ročníku Literární soutěže Františka Halase, kde zároveň získala Zvláštní cenu Klementa Bochořáka.

RaS

PARDUBIČTÍ TAHOUNI

Magnet na akce

15 nejlepších akcí v Pardubicích

GRAND Festival smíchu

Přehlídka nejlepších komedií tuzemských profesionálních divadel

21. – 28. 1. 2019

www.festivalsmichu.cz

Pardubické hudební jaro

41. ročník mezinárodního hudebního festivalu

11. 3. – 28. 4. 2019

www.pardubicehudebnijaro.cz

Pardubický vinařský půlmaratón

Mezinárodní běžecký závod ulicemi města

13. 4. 2019

www.pardubickyvinarskypulmaraton.cz

Aviatická pouť Pardubice

29. ročník mezinárodní airshow

1. – 2. 6. 2019

www.aviatickapout.cz

Folklorní festival – Pernštýnská noc

Národní lidová hudba a tance, tradiční folklór

7. 6. 2019

www.folklorlifestival.cz

Zrcadlo umění

Jarní část Městských slavností Pardubice

13. – 15. 6. 2019

www.pardubice.eu

Letní kino Pernštejn

14. ročník největšího letního kina v České republice

14. 5. – 14. 9. 2019

(mimo prázdniny pouze víkendy)

www.letni-kino.cz

Czech Open

30. ročník mezinárodního festivalu šachu a her

11. – 28. 7. 2019

www.czechopen.net

Pardubická juniorka

Tenisové mistrovství ČR

10. – 16. 8. 2019

www.pardubickajuniorka.cz

Sportovní park Pardubice

Unikátní sportovní festival pro malé i velké návštěvníky – 9 dní plných sportu

10. – 18. 8. 2019

www.sportovnipark.cz

Pardubická vinařská noc

Vinařský festival – ochutnávka vín, prezentace vinařství

23. 8. 2019

www.pardubickyfestivalvina.cz

Koně v akci

21. ročník mezinárodní výstavy o koních a lidech

24. – 25. 8. 2019

www.zavodistepardubice.cz

Zlatá přílba

71. ročník motocyklových plochodrážních závodů

6. 10. 2019

www.zlataprilba.cz

Městské slavnosti

Festival pardubických umělců – divadelní představení, hudební multižánrová produkce, ohňostrojevá show

10. – 13. 10. 2019

www.pardubice.eu

Velká pardubická steeplechase

129. ročník slavného překážkového dostihu

13. 10. 2019

www.zavodistepardubice.cz

Pardubice

www.tahouni.eu

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@vcd.cz

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ BŘEZEN 2019 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. BOROVEC A M. SIKOROVÁ, Z POSTELE DO POSTELE, FOTO J. SEJKORA